

Telewizor Wiśła

AUTOR / WYTWÓRCA

CZAS I MIEJSCE

Czas powstania:
1956

Miejsce powstania:
Warszawa, Polska

DANE TECHNICZNE

Wymiary:
wys.: 440 mm, sze.: 410 mm, gł.: 540 mm

Materiał:

Technika:

PRAWA

Właściciel obiektu: Muzeum Inżynierii i Techniki. Wizerunki cyfrowe i metadane obiektu: domena publiczna. Opis kontekstowy: licencja CC BY-NC-SA 3.0 PL (Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne - Na tych samych warunkach 3.0 Polska).

POZOSTAŁE INFORMACJE

MIM 1180/VI/169

SŁOWA KLUCZOWE

dźwięk, elektronika, fale radiowe, komunikacja, licencja, nagłośnienie, odtwarzanie dźwięku, odtwarzanie obrazu, prąd, PRL, propaganda, przemysł, sprzęt RTV,

telewizor, telewizja, czas wolny, towar
luksusowy

OPIS

Uruchomienie seryjnego wytwarzania pierwszego produkowanego w Polsce odbiornika telewizyjnego, czyli telewizora Wiśła, było największym przedsięwzięciem produkcyjnym pierwszego pięcioletniego planu gospodarczego w Polsce, przypadającego na lata 1956-1960. Konstrukcję Wiśły oparto na zakupionej licencji radzieckiego telewizora Awangard TL-1 z 1953 roku. Ogółem, w latach 1956-1957, wyprodukowano szesnaście tysięcy odbiorników Wiśła. Powstały dwie jej wersje: pierwsza zbudowana z części i podzespołów z ZSRR, druga – zmodernizowana Wiśła-B – konstruowana z częściowym wykorzystaniem polskich lamp. Telewizor Wiśła był przeznaczony do odbioru programów telewizji czarno-białej. Aparat włączano przez podniesienie górnej pokrywy, pod którą znajdowały się dwa wbudowane głośniki i pokrętła regulacyjne. Wiśła była wyposażona w okrągły kineskop, odgradzony szybą ochronną. W ścianie frontowej obudowy znajduje się prostokątne wycięcie na ekran kineskopu o wymiarach osiemnaście na dwadzieścia cztery centymetry. Telewizor był fabrycznie przystosowany do odbioru tylko jednego kanału, bo polska telewizja nadawała wówczas tylko jeden program. Tym samym przełącznik kanałów nie był potrzebny. Telewizor Wiśła w momencie produkcji był towarem luksusowym. Kiedy w latach 50. XX wieku fascynacja telewizją ogarnęła cały kraj, niełatwo było go kupić. Produkcja nie nadążała za popytem, dziennie fabrykę telewizorów opuszczało zaledwie kilkadziesiąt sztuk. Zakup telewizora w sklepie odbywał się na podstawie talonów przydzielanych przodownikom pracy, a także osobom zasłużonym dla kultury, nauki, obronności i bezpieczeństwa kraju. Opracowanie: Piotr Turowski, Filip Wróblewski